03/04/2024

Πλημμύρισε και ξεχύθηκε από την καρδία μου η κατάνυξη…

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Ανωνύμου και Απελπισμένου τίνος Αγιορείτου
Νηπτική θεωρία
Εκ χειρογράφου της Ι.Μ. Ξενοφώντος Αγίου Όρους

Λόγος όγδοος

Συνέχεια από εδώ: http://www.pemptousia.gr/?p=395287

Εθεώρησα εγώ ποτε κάποιον ιερομόναχον, ο οποίος προσκομίζοντας εις την αγίαν προσκομιδήν έξαφνα έγινε σύνδακρυς και δεν ημπορούσε να σταματήση τον εαυτόν του από τα πολλά δάκρυα, αλλά όλον ένα, έως οπού ετελείωσε την προσκομιδήν, ήτον πενθών και κατανενυγμένος και κλαίων.

Όταν δε ήθελε να ειπή το «ότι σου εστιν η Βασιλεία του Πατρός» και τα λοιπά ή άλλην καμμίαν εκφώνησιν, εβίαζε τον εαυτόν του και έκοπτεν από την καρδίαν του

ολίγον την κατάνυξιν, προσφέροντας την φωνήν του πλέον χονδρότερην από τον λάρυγγά του διά να μην ήθελε γνωρισθή ότι κατανύγεται. Εκατανύγετο ομοίως και όταν έλεγε τας ευχάς.

Όταν δε αναγίνωσκε το θείον Ευαγγέλιον, έξαφνα τόση κατάνυξις του ήλθεν, ώστε οπού επνίγησαν οι οφθαλμοί του από τα δάκρυα και τότε πλέον έκλαιε φανερά, μη δυνάμενος να κρατηθή. Όθεν [γι' αυτό] δεν έμεινε κανείς εις την Λειτουργίαν να μη κατανυχθή ταύτην την ώραν, έξω μόνον ανίσως ήτον τινας τόσον αναίσθητος τη ψυχή και σκληροκάρδιος ωσάν εμένα.

Αλλά ακόμη και εις όλην την θείαν Λειτουργίαν εκατανύγετο πότε πολύ και πότε ολίγον με άμετρον αγαλλίασιν της ψυχής αυτού. Όταν δε εκοινώνει το άχραντον Σώμα και το τίμιον Αίμα του Κυρίου, εκατάβρεχε τον άγιον δίσκον και τα καλύμματα και το αντιμήνσιον από τα δάκρυα.

Ύστερα δε, αφού ετελείωσεν η Θεία Λειτουργία, τον ερώτησα εγώ να μου ειπή όλην την αλήθειαν, διατί εκατανύγετο τόσον πολύ και διατί έχυνε τοιαύτα δάκρυα και μάλιστα εμπροστά εις τόσον κόσμον, οπού εγώ δεν ημπορώ να εβγάλω καν μήτε εις το κρυπτόν ένα δάκρυον διά την ελεεινήν μου ψυχήν.

Και αυτός ως φιλαλήθης και ως αγαθός και άκακος μου είπε πάσαν την αλήθειαν, τοιουτοτρόπως λέγοντας: «Εγώ, αδελφέ, όταν εις τον όρθρον ανεγινώσκετο η κοινή ακολουθία, εμελετούσα νοερώς και αδιαλείπτως εν τη καρδία μου το όνομα του Κυρίου. Όταν δε εμέσασεν [έφτασε στο μέσο] η ακολουθία, άρχισα να αισθάνωμαι ολίγον εις την γλώσσαν μου κάποιαν υψηλήν γλυκύτητα, η οποία μου εγλύκανε την γλώσσαν από ολίγον ολίγον.

Συγχρόνως δε με ταύτην την γλυκύτητα εγροικούσα [ένιωθα] ένδον μου ολίγον και κάποιαν πνευματικήν παρηγορίαν. Αλλά ως απερνούσεν η ώρα και εμελετούσα εγώ εκτενέστερον το «Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησόν με», τότε επερίσσευεν εις την γλώσσάν μου από ολίγον ολίγον και η θαυμαστή εκείνη γλυκύτης, εμεγάλυνε δε και η παρηγορία του Θεού ένδον μου, και τότε εν τω άμα άρχισε να κατανύγεται ολίγον η καρδία μου.

Αφού δε επήρα καιρόν να λειτουργήσω, επερίσσευσε μέσα εις το στόμα μου η γλυκύτης και εγροίκησα ένδον μου πλέον ζωηροτέραν την παρηγορίαν του Θεού. Όθεν και εγώ εκατανυγόμουν πλέον ευκολώτερον και περισσότερον. Εις δε την προσκομιδήν προσκομίζοντας τα θεία δώρα, εγροίκησα εις το στόμα μου πολλήν την γλυκύτητα· συγχρόνως δε με ταύτην εγροίκησα και εις την καρδίαν μου πολλήν την παρηγορίαν του Θεού.

Όθεν τότε δεν ημπορούσα να σταματήσω και εγώ τα δάκρυα. Όταν δε

ανεγίνωσκον το ιερόν Ευαγγέλιον, ομοίως εγροίκησα εις το στόμα μου την θαυμαστήν και υψηλήν ταύτην γλυκύτη τα υπερβάλλουσαν, συγχρόνως με την οποίαν εγλύκανεν υπερβολικά και η διάνοιά μου εις τα λόγια του θείου και ιερού Ευαγγελίου, με το να εννοούσεν ο νους μου σαφώς την δύναμιν, το νόημα και το πνεύμα του καθενός λόγου του ιερού Ευαγγελίου.

Όθεν τότε και εγώ μη δυνάμενος να κρύψω ένδον μου και να σταματήσω την κατάνυξιν έκλαια πλέον με φωνήν ωσάν μικρό παιδί, διότι επλημμύρησε και εξεχύθη εκ της καρδίας μου η κατάνυξις.

Όθεν από ταύτην την ώραν, έως οπού ετελείωσεν η Λειτουργία, όλον ένα εκατανυγόμουν πότε πολύ και πότε ο λίγον κατά την υψηλήν γλυκύτητα, οπού αισθάνετο η γλώσσα μου και κατά την ηδύτητα, οπού ηδύνετο η διάνοιά μου εις την κατανόησιν των ιερών λογίων».

Ταύτα δε ακούσας εγώ ο σκληροκάρδιος, εμέμφθηκα τον εαυτόν μου από καρδίας, επειδή ουδέποτε δεν είδα εις την γλώσσαν μου τοιαύτην γλυκύτητα μήτε εις την ψυχήν μου τοιαύτην παρηγορίαν.

Από το βιβλίο Ανωνύμου Ησυχαστού, «Νηπτική Θεωρία, εκ χειρογράφου της Ι. Μ. Ξενοφώντος Αγίου Όρους», έκδοση Ιεράς Μονή Ξενοφώντος, Άγιον Όρος.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)